ט׳ שבט

משניות מבוארות

מסכת נזיר פרק ח

ג אבל הסכסכות, והפרעות, ובית הפרס, וארץ העמים, והגולל, והדופק, ורביעית דם, ואהל, ורבע עצמות, וכלים הנוגעים בבמת, וימי סבר, וימי בגמרו, על אלו אין הנזיר מגלח, ומזה בשלישי ובשביעי, ואינו סותר את הקודמיו ומונה מיד, וקרבן אין לו. באמת, ימי הזב והזבה וימי המקבל מצורע, הרי אלו עולין לו: ד אמר רבי אליעזר משום רבי יהושע, כל טמאה מן המת שהנזיר מגלח עליה, חייבין עליה על ביאת מקדש. וכל טמאה מן המת שאין הנזיר מגלח עליה, אין חייבין עליה על ביאת מקדש. אמר רבי מאיר, לא תהא זו קלה מן השרץ. אמר רבי עקיבא, אין לי אלא שנים יום, ומביאין קרבן טמאה ונזיר אחר שלא יגלח עליה, אבל בזמן שהיא בזמן הנזיר בזמן שהיא ודאי אבל בזמן שהיא ספק אינה דוחה:

פרק ט המוגים אין להם נזירות. נשים ועבדים יש להם נזירות. המוגר בבשים מבעבדים, שהוא כופה את עבדו אשתו ואינו כופה את אשתו. חמר בעבדים מבבשים, שהוא מפר נדרי עבדו ואינו מפר נדרי אשתו. הפר לאשתו, הפר עולמית. הפר לעבדו, יצא לחרות משלים נזירותו. עבר מכנגד פניו, רבי מאיר אומר לא ישתה, ורבי יוסי אומר ישתה: ב נזיר שגלח ונודע לו שהוא טמא, אם טמאה ידועה, סותר. ואם טמאת התחום שאינו סותר אלא טמאה ידועה. עד שלא גלח בין בזמן כך ובין בזמן כך סותר. כיצד, רד לטבול במערה ונמצא מת צף על פי המערה, טמא. נמצא משקע בקרקע המערה, רד לקבר, טהור. לטהר מטמאת מת, טמא, שחקקן טמא טמא וחזקת טמא טמא וחזקת טהור טהור, שרבלים לדבר:

ג המוצא מת בתחילה משקע בקרקע, נוטלו ואת הבוטקו. מצא שנים, נוטלן ואת הבוטקן. מצא שלשה, אבל בזמן שהיא ספק אינה דוחה תגלחת הנזיר בזמן שהיא ודאי, אבל בזמן שהיא ספק אינה דוחה תגלחת הנזיר:

פרק ט א שני נזירים שאמר להן אחד, ראיתי אחד מכם שנטמא ואיני יודע איזה מהם, מגלחין ומביאין קרבן אחד ומביאין קרבן אחד, ואומר, אם אני הוא הטמא, קרבן טמאה שלי וקרבן טהרה שלך. ואם אני הוא הטהור, קרבן טהרה שלי וקרבן טמאה שלך. וסופרין עוד שלשים יום, שהרי קרבן טהרה שלי וקרבן טמאה שלך. ואם אני הוא הטמא, קרבן טמאה שלי וקרבן טהרה שלך. ואם אני הוא הטהור, קרבן טהרה שלי וקרבן טמאה שלך. וסופרין שלשים יום, שהרי קרבן טמאה שלי וקרבן טהרה שלך. ואם אני הוא הטמא, קרבן טמאה שלי וקרבן טהרה שלך. ואם אני הוא הטהור,